

PCPM Fundacja Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej

RAPORT MERYTORYCZNY ZA ROK 2015

Adres biura: ul. Mokotowska 56, lok. 8, 00-534 Warszawa
tel. +48 22 833 60 22, fax. 22 833 60 22, e-mail: info@pcpm.org.pl
KRS: 0000259298, Nr konta: 18 1140 1010 0000 5228 6800 1001

Zdjęcia: K.Bielatowicz, A.Rostkowski, D.Zalewski, Archiwum PCPM.

Szanowni Państwo,

mam przyjemność przekazać Państwu raport podsumowujący działalność Polskiego Centrum Pomocy Międzynarodowej w roku 2015. O projektach realizowanych poza granicami naszego kraju informowaliśmy na bieżąco na łamach polskich mediów drukowanych i internetowych, radia i telewizji. Zależy nam jednak, aby otrzymali Państwo pełen obraz naszej pracy i zaangażowania w pomoc najbardziej potrzebującym - uchodźcom, ofiarom konfliktów zbrojnych, poszkodowanym przez katastrofy naturalne, czy mieszkańcom krajów rozwijających się.

Realizując strategię pracy u źródeł problemu i jak najbliżej ludzi, szczególną uwagę skupiliśmy na działaniach humanitarnych w Libanie oraz we wschodniej Ukrainie. W obydwu tych krajach napływ uchodźców nałożył się na poważne problemy gospodarcze i napięcia społeczne, co spowodowało całkowitą niewydolność administracji państwowej. Zarówno trwająca ponad pięć lat wojna w Syrii, w wyniku której mają miejsce jedne z największych w historii Bliskiego Wschodu ruchy ludności, jak i – obecnie w fazie zamrożenia – konflikt na Ukrainie, nie sprzyjają normalizacji sytuacji ani powrotowi uciekinierów do ich domów.

dr Wojciech Wilk - prezes Polskiego Centrum Pomocy Międzynarodowej (PCPM)

*Najbardziej poszkodowani stają się tymi,
o których świat próbuje zapomnieć.
To dla nich PCPM w swojej misji głośno domaga się uwagi.*

Z drugiej strony pomoc międzynarodowa kierowana do tych obszarów zmniejsza się, a zainteresowanie rządów państw i światowych mediów losami ludzi, znajdujących się w rejonach konfliktu, spada. Najbardziej poszkodowani stają się tymi, o których świat próbuje zapomnieć. To dla nich PCPM w swojej misji głośno domaga się uwagi.

W tym kontekście odniosę się na chwilę do debaty publicznej, w której słowo uchodźca padało niezwykle często, w bardzo różnym kontekście i nieraz błędnie, w odniesieniu do wszystkich obcokrajowców próbujących dostać się na zachód Europy południowymi szlakami. Gwałtowny napływ ludzi do brzegów UE wywołał wiele kontrowersji i rozbudził wśród Europejczyków (w tym Polaków) skrajne emocje. PCPM nie uchylając się od pomocy wszystkim potrzebującym zawsze stało na stanowisku, że z kryzysami należy mierzyć się u ich źródła. Dlatego też powinniśmy tworzyć warunki aby ci, którzy już raz musieli opuścić swoje domy, mogli w spokoju i z zachowaniem godności przeczekać wojenne zawieruchy. Jest to odpowiedzialność rządów, wielkich organizacji międzynarodowych oraz i nas – przedstawicieli organizacji pozarządowych.

Największym wyzwaniem ubiegłego roku była bez wątpienia akcja niesienia pomocy medycznej ofiarom trzęsienia ziemi w Nepalu. Dziś śmiało możemy powiedzieć, że Zespół Ratunkowy PCPM w tej niecodziennej sytuacji stanął na wysokości zadania, co zostało docenione m.in. przez Światową Organizację Zdrowia (WHO). Równolegle do działań humanitarnych i ratunkowych kontynuowaliśmy projekty rozwojowe. Oświatlone szkoły w Etiopii, przeszkoleni strażacy w Etiopii i Kenii, zapewnienie bezpieczeństwa żywieniowego w Palestynie to tylko cześć tego, czego dokonaliśmy w 2015 r.

Małe i duże sukcesy, którymi dzielimy się z Państwem w niniejszym raporcie, nie byłyby możliwe bez hojności Sponsorów – zarówno wielkich korporacji, jak i mniejszych firm, polskich i tych z zagranicy. Ogromnym wsparciem były dla nas również media publiczne i prywatne oraz stowarzyszenia i fundacje, dzięki którym mogliśmy działać lepiej i szybciej.

W imieniu swoim jak i całego zespołu PCPM bardzo serdecznie za to dziękuję.

dr W. Wilk
CEO / Prezes PCPM

Zespół Ratunkowy PCPM / Polish Emergency PCPM (ZR) Team powstał w styczniu 2014. Jest pierwszą w Polsce, ochotniczą grupą szybkiego reagowania na klęski żywiołowe oraz kryzysy humanitarne poza granicami RP. ZR niósł dotychczas pomoc m.in.: cywilom poszkodowanym przez wydarzenia na Ukrainie (2014), uchodźcom syryjskim w Libanie, ludności dotkniętej przez powódzie w Bośni i Hercegowinie (2014) oraz trzęsieniem ziemi w Nepalu (2015). Jego trzonem jest blisko 50 lekarzy, ratowników medycznych i pielęgniarek oraz psychologowie, ratownicy specjalistyczni i logistycy. Zespół dysponuje również specjalistycznym sprzętem, gotowym do użycia w każdym momencie.

Zespół Ratunkowy PCPM ćwiczył techniki ratownictwa na jeziorze Nyskim. Wykłady oraz ćwiczenia praktyczne były możliwe m.in. dzięki nyskiemu oddziałowi WOPR.

Członkowie zespołu mają unikalne w skali kraju doświadczenie praktyczne, którym dzielą się z innymi na różnego rodzaju szkoleniach i sympozjach w Polsce.

Zespół ratunkowy

ZR finansowany jest wyłącznie ze źródeł prywatnych, dzięki wsparciu sponsorów oraz darowiznom pojedynczych osób.

20 kwietnia 2015 roku Zespół Ratunkowy PCPM ogłosił osiągnięcie pełnej gotowości do wyjazdu w kierunku Europy, Afryki i Azji z zamiarem dotarcia na miejsce w ciągu 48 godzin od ogłoszenia alarmu. Szybkość i skuteczność jego mobilizacji oraz funkcjonowanie przyjętych procedur zostało sprawdzone pięć dni później, kiedy Zespół został skierowany na pomoc mieszkańcom Nepalu po trzęsieniu ziemi. Był to – zarówno dla ratowników, jak i całego PCPM – trudny, ale wzorowo zdany egzamin.

Źródło: <http://maps.google.pl/>

W trzęsieniu ziemi, jakie nawiedziło Nepal pod koniec kwietnia 2015 roku, zginęło prawie 8 tysięcy osób, ponad 18 tysięcy zostało rannych.

W kwietniu 2015 roku w północnej części Nepalu zatrzęsała się ziemia. Wstrząsy o sile 7,9 w skali Richtera były najtragiczniejsze w historii tego kraju od ponad 80 lat. Atak żywiołu dotknął przeszło 250 tysięcy gospodarstw domowych, przez co życie straciło niemal 8 tysięcy osób, wielu zostało rannych, a dziesiątki tysięcy pozbawionych dorobku całego życia. Władze nepalskie oficjalnie zwróciły się do społeczności międzynarodowej o wsparcie.

Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej było pierwszą fundacją w Polsce, która zareagowała na tę katastrofę. Zespół Ratunkowy PCPM pomagał w dystrykcie Sindhupalchok, dotkniętym trzęsieniem ziemi oraz kilkunastoma kolejnymi wstrząsami wtórnymi.

Poszkodowani ewakuowani byli z miejscowości położonych wysoko w górach głównie za pomocą śmigłowców, które dostarczały poszkodowanym w górach żywność i wodę, a w drodze powrotnej zabierały rannych. Większość z nich wymagała zabiegów chirurgicznych. Część opatrywana była w punkcie medycznym prowadzonym przez Zespół Ratunkowy PCPM, jednak wielu z nich, po wstępnej segregacji i stabilizacji wymagała transportu kolejnym śmigłowcem do większych szpitali w stolicy. Dzięki mobilności zespołu, niezbędną pomoc medyczną otrzymali również mieszkańcy najtrudniej dostępnych górskich wiosek, do których docierały dwuosobowe patrole.

Ratownicy, w stworzonym w górach punkcie medycznym, przez kilka najcięższych dni po trzęsieniu udzielili pomocy ponad 400 rannym, wielu z nich ratując życie.

Ranni dostarczani byli śmigłowcami do punktu medycznego prowadzonego przez Zespół Ratunkowy PCPM. Najciężiej ranni transportowani byli do szpitala w Katmandu.

Najmłodszy pacjent, któremu ratownicy PCPM uratowali życie miał 20 dni.

Zespół ratunkowy

Aby osiągnąć zakładaną skuteczność, Zespół Ratunkowy PCPM nieustannie szkoli się zyskując wiedzę i umiejętności wykraczające poza zakres codziennej pracy jego członków w szpitalach i karetkach pogotowia. W 2015 roku ratownicy uczestniczyli w szkoleniach poszukiwawczo-ratunkowych w terenie zurbanizowanym, ćwiczeniach ratownictwa wodnego, wspólnych z Państwową Strażą Pożarną manewrach w Tarnobrzegu oraz w szkoleniu ratowniczym z użyciem technik linowych. Dzięki świetnym instruktorom uczyniły one z ZR formację jeszcze skuteczniejszą.

W chwili obecnej Zespół Ratunkowy jest w trakcie certyfikacji prowadzonej przez Światową Organizację Zdrowia dla ekip medycznych z całego świata. Celem ZR jest uzyskanie certyfikatu dla Emergency Medical Team Type – 1. Prowadzony przez WHO proces ma stworzyć wspólne standardy dla międzynarodowych medycznych grup szybkiego reagowania tak, aby w sytuacji katastrofy naturalnej lub kryzysu humanitarnego były w stanie skutecznie współpracować ze sobą, jak również z władzami kraju przyjmującego.

Bardzo ważnym elementem budowy ZR PCPM jest prowadzona minimum raz w roku rekrutacja jego nowych członków. Na każdym poziomie wieloetapowego sprawdzianu dokonywana jest szczegółowa ocena kandydatów. Ze względu na specyfikę pracy, tj. działanie w trudnym środowisku i w surowych warunkach, w obcym języku i otoczeniu kulturowym oraz konieczność ścisłej współpracy w zespole, zależy nam, aby poza kwalifikacjami zawodowymi personel Zespołu posiadał odpowiednie umiejętności i cechy psychospołeczne. Dlatego też w rekrutacji obok medyków z Zespołu Ratunkowego, uczestniczą również psychologowie, a kandydaci stają przed zadaniami odbiegającymi od tego, do czego są przyzwyczajeni.

Personel ZR PCPM poza kwalifikacjami zawodowymi musi posiadać również szczególne umiejętności i cechy psychospołeczne.

Podczas szkolenia w nowosądeckim Wydziale Szkolenia Specjalistycznych Grup Ratowniczych zespół uczył się obsługi sprzętu służącego do poszukiwania osób w trudnym terenie oraz działania na gruzowiskach.

Różnorodność szkoleń, jakie przechodzą członkowie ZR PCPM przygotowuje ich do pracy w ekstremalnych warunkach.

Nepal - pomoc dla ofiar trzęsienia ziemi

Tytuł projektu	Pomoc w odbudowie domów i przygotowaniu do pory deszczowej dla poszkodowanych w wyniku trzęsienia ziemi w Nepalu
Realizacja	1 czerwca - 31 października 2015 r.
Budżet	325 900,00 PLN wsparcie finansowe poprzez darowizny

- W wyniku trzęsienia ziemi w Nepalu o sile 7,9 w skali Richtera setki tysięcy gospodarstw domowych zostało uszkodzonych bądź całkowicie zniszczonych przez żywioł.
- W ramach 3-etapowej pomocy humanitarnej PCPM przeprowadziło dystrybucję materiałów opatrunkowych, podstawowego zaopatrzenia medycznego oraz serię akcji związanych z odbudową domów i przygotowaniem do pory deszczowej.
- Wybudowano 31 tymczasowych schronień dla poszkodowanych, wydano pakiety zawierające materiały budowlane dla 50 rodzin oraz przekazano materiały do rekonstrukcji szkoły.

Trzęsienie ziemi w Nepalu poderwało do działania grupy ratunkowe oraz organizacje pomocowe z całego świata. Natychmiastowe – medyczne i materialne – wsparcie pozwala ofiarom przetrwać pierwsze chwile po zaburzeniu porządku świata. To jednak z reguły nie wystarczy. Do odbudowy niemal całkowicie zniszczonych wiosek, z brakiem dostępu do wody pitnej, gruzowiskami zamiast domów oraz koczującymi na ulicach lub w prowizorycznych namiotach ludźmi, potrzebny był plan działania, który pozwoliłby ofiarom wrócić do życia sprzed katastrofy. Sposobem na powolny, ale i skuteczny powrót Nepalczyków do utraconego porządku stała się odbudowa domów.

Opis działania

Dzięki środkom przekazanych przez prywatnych darczyńców, którzy wsparli działania w Nepalu poprzez organizację wielu zbiórki publicznych, spontaniczne akcje charytatywne czy bezpośrednie wpłaty, zgromadzono fundusze na przeprowadzenie trzyetapowej akcji pomocowej (w sumie ponad 300 tys. zł.)

W pierwszym etapie działań, bezpośrednio po trzęsieniu ziemi, we współpracy z władzami polskimi i innymi polskimi organizacjami pozarządowymi, pracownicy PCPM przeprowadzili dystrybucję pomocy humanitarnej, obejmującą przekazanie materiałów opatrunkowych, podstawowego zaopatrzenia medycznego (o łącznej wartości ponad 100 tys. zł), kocy i namiotów. Na miejscu dokonali również oceny najpilniejszych potrzeb oraz przygotowali plan dalszych działań.

Celem drugiego etapu było zapewnienie dachu nad głową dla osób najbardziej potrzebujących. W ramach tych działań pracownicy PCPM wybudowali 31 tymczasowych schronień, zapewniając podstawowe warunki mieszkalne na okres pory deszczowej, a także dostarczyli materiały do odbudowy domów dla 50 rodzin. W schronieniach postawionych w dolinie Melamchi zamieszkały rodziny, pochodzące z najniższych kast nepalskiego społeczeństwa, które straciły domy, a nie dysponowały funduszami na ich odbudowę.

Na koniec wsparliśmy ok. 250 osób (49 rodzin) z trudno dostępnego wioski Kolati, znajdującej się 60 km od Kathmandu. Poszkodowanym zostały przekazane ciepłe koce, materace, termosy oraz hermetyczne szybkiworki do przygotowywania i przetrzymywania żywności w chłodne dni. Dostarczono również 20 worków cementu oraz narzędzia potrzebne do rekonstrukcji lokalnej szkoły.

Pierwsze nepalskie rodziny zamieszkujące dolinę Melamchi zamieszkały w domkach zbudowanych przez PCPM na początku czerwca 2015 r.

Do lokalnych klinik w regionie Sindhupalchowk trafiły z Polski materiały medyczne oraz środki do uzdatniania wody, do poszkodowanych mieszkańców regionu - koce i namioty.

Kontekst

Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej realizuje na Ukrainie programy Polskiej Pomocy, a od sierpnia 2015 roku jest również partnerem wdrożeniowym Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM). PCPM dostarcza pomoc humanitarną ukraińskim uchodźcom wewnętrznym (tzw. IDPs) na terenie obwodów donieckiego, ługańskiego i dniepropietrowskiego. Ze względu na trwający konflikt zbrojny we wschodniej Ukrainie mieszkańcy musieli opuścić tereny znajdujące się na terytoriach tzw. Ługańskiej i Donieckiej Republiki Ludowej. W sierpniu 2015 roku liczba uchodźców wyniosła 1,5 miliona osób. PCPM świadczy pomoc przede wszystkim na terenach najbardziej zagrożonych, znajdujących się do 30 kilometrów od tzw. linii rozgraniczenia – linii frontu oddzielającej tereny znajdujące się pod kontrolą Ukrainy oraz te opanowane przez separatystów.

- 20 tys. osób jednorazowo otrzymało pakiety żywnościowe, higieniczne i szkolne.
- 1370 rodzin wciąż otrzymuje pakiety higieniczne.
- 1167 gospodarstw domowych otrzymało pomoc w opłatach za czynsz.
- 2750 rodzin otrzymało filtry do wody.
- Ponad 200 uchodźców może liczyć na pomoc psychologiczną.
- Zorganizowano 400 tymczasowych miejsc pracy.

Finansowanie:

Ukraina - pomoc dla uchodźców wewnętrznych

Tytuł projektu	Projekty humanitarne PCPM pomocy osobom najbardziej dotkniętym przez konflikt na wschodniej Ukrainie.
Realizacja	1 czerwca - 31 grudnia 2015
Budżet	654 861,00 USD (Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji, IOM) 1 031 098,00 PLN (Polska Pomoc) 498 000,00 PLN (Polska Pomoc)

Pakiety higieniczne

Pakiety z pomocą humanitarną są dostarczane każdego miesiąca 1370 rodzinom (ok. 4800 osób) mieszkającym w obwodach dnieckim i ługańskim. Pomoc trafia do najbardziej potrzebujących i najbardziej narażonych na skutki toczącego się konfliktu, w tym do osób starszych, inwalidów, przewlekle chorych, samotnych rodziców oraz rodzin wielodzietnych. Obejmuje ona zarówno tych którzy opuścili swe domy, jak również mieszkańców najbardziej niebezpiecznych terenów położonych przy linii frontu. W pakiecie znajdują się podstawowe środki czystości oraz higieny. 2750 rodzin mieszkających w najtrudniejszych warunkach sanitarnych otrzymało również filtry do wody.

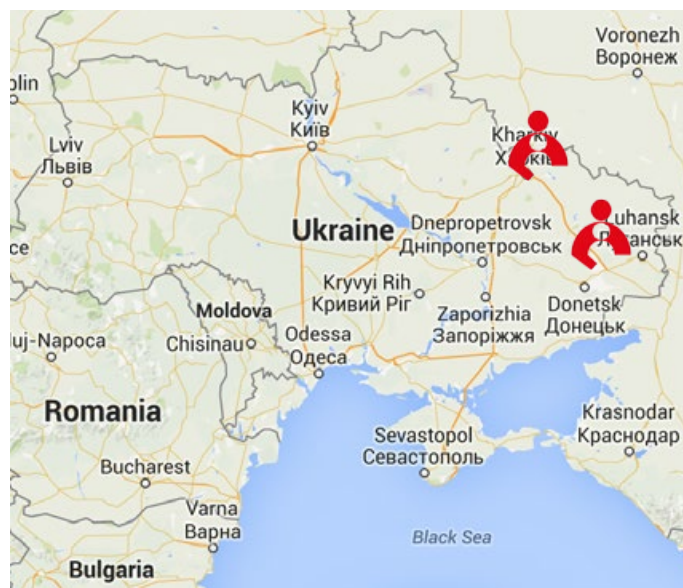
Konwój na Ukrainę został zorganizowany dzięki funduszom przekazanych przez program Polska Pomoc Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Uchodźcy na Ukrainie otrzymali 40 ton pomocy humanitarnej - żywność, artykuły higieniczne oraz - w miarę potrzeb - pakiety z artykułami szkolnymi dla rodzin posiadających dzieci.

Dostarczenie pomocy rzeczowej na Ukrainę

Konwój składający się z 33 samochodów ciężarowych należących do Państwowej Straży Pożarnej dotarł na Ukrainę w drugiej połowie czerwca. Na transport składały się zestawy żywnościowe (3 tys.), higieniczne (1 tys.), szkolno-higieniczne (2 tys.). Pomoc została rozładowana w obwodach zaporowskim i dnieckim, w czterech miastach: Zaporozżu, Melitopolu, Berdjansku i Mariupolu. Dystrybucja zestawów żywnościowych i higienicznych miała miejsce jeszcze w czerwcu. Zestawy z plecakami, przyborami szkolnymi i środkami higieny dla dzieci zostały rozdyskrebowane w sierpniu 2015. Dzięki programowi Polskiej Pomocy realizowanemu przez PCPM ponad 20 tysięcy osób otrzymało pomoc.

Źródło: <http://maps.google.pl/>

Ukraina - pomoc dla uchodźców wewnętrznych

Zabezpieczenie dachu nad głową

Dzięki środkom finansowym przekazanych przez Polską Pomoc oraz Międzynarodową Organizację ds. Migracji PCPM wsparło lub nadal wspiera 1167 indywidualnych osób i rodzin, które musiały opuścić swoje domy, znajdujące się na terenach objętych konfliktem zbrojnym, w opłacaniu kosztów wynajmu mieszkań. Miesięczna kwota wsparcia otrzymywanego przez rodzinę to od 50 do 96 USD. Środki finansowe na ten cel przekazywane są rodzinom za pośrednictwem kart bankomatowych wydanych przez polski bank.

PCPM pomaga w ten sposób przede wszystkim najbardziej potrzebującym: osobom starszym (często samotnym), chorym, inwalidom, rodzinom wielodzietnym. Ich nabór polegał na zweryfikowaniu kilku tysięcy rodzin pod kątem spełnienia określonych kryteriów. Były one wypadkową warunków mieszkaniowych, ewentualnych chorób lub inwalidztwa oraz innych uwarunkowań wpływających w znacznym stopniu na budżet rodziny (np. wysokie wydatki na lekarstwa), czyli proporcji dochodów rodziny do wydatków związanych z wynajmem pomieszczeń.

Istotnym elementem tego rodzaju programów jest zawsze monitoring beneficjentów polegający na wizytach w lokalach zajmowanych przez uchodźców. Jego metodologia oparta jest na doświadczeniu z poprzednich podobnych projektów realizowanych w Libanie, a także na Ukrainie w roku 2014 i umożliwia optymalne spożytkowanie środków pieniężnych tak, aby trafiły do najbardziej potrzebujących. Każdy beneficjent, który otrzymuje pomoc PCPM w czasie trwania projektu jest dwukrotnie sprawdzany w zadeklarowanym miejscu zamieszkania pod kątem zmian w jego sytuacji bytowo-materiałnej.

Praca

We współpracy z administracją obwodów ługańskiego i donieckiego PCPM tworzy 400 miejsc pracy dla uchodźców wewnętrznych. Każdy beneficjent (1 osoba z rodziny) jest zatrudniona na okres 20 dni za który otrzymuje wynagrodzenie. W tym czasie zatrudnieni wykonują prace polegające przede wszystkim na naprawie zniszczeń powstałych w wyniku konfliktu, prace porządkowe, komunalne.

WOJNA WE WSCHODNIEJ UKRAINIE DOTKNĘŁA JUŻ PONAD 5 MLN LUDZI.

Z DONBASU, GDZIE OD UBIEGŁEGO ROKU TRWA KONFLIKT ZBROJNY, SVOJE DOMY MUSIAŁY OPUŚCIĆ 2 MLN OSÓB.

Kontekst

Wojna domowa w Syrii trwa już ponad 5 lat. Związany z nią exodus Syryjczyków do krajów ościennych – Libanu, Jordanii czy Turcji – drastycznie nadwyrężył zdolności tych państw do utrzymania wielomilionowej ludności napływowej. Wobec postępującej od 2014 roku redukcji pomocy międzynarodowej i tymczasowości stosowanych rozwiązań przez kraje goszczące, część uchodźców podejmuje dalszą podróż – przez Morze Śródziemne lub wyspy greckie – w poszukiwaniu schronienia i bezpieczeństwa. W Libanie, w którym próbuje przetrwać ponad milion uchodźców, obserwuje się alarmujące pogorszenie warunków życia i spadek dochodów ludności rodzimej.

- PCPM zabezpieczyło dach nad głową dla 440 rodzin uchodźców syryjskich w Libanie w tym w prowincjach Akkar i w dolinie Bekka.
- Fundacja udzieliła pomocy 156 rodzinom wyrzuconym z domu lub w inny sposób zagrożonym bezdomnością.
- 4102 pacjentów z centralnej części prowincji Akkar otrzymało dostęp do opieki zdrowotnej dla uchodźców syryjskich.
- Poprawiliśmy dostęp do szkolnictwa na poziomie podstawowym dla dzieci uchodźców.
- Udało się zapobiec przypadkom śmierci z wychłodzenia podczas miesięcy zimowych.

Finansowanie:

Liban - pomoc humanitarna dla uchodźców syryjskich

Tytuł projektu	Zabezpieczenie dachu nad głową dla uchodźców syryjskich w Libanie, w tym uchodźców zagrożonych bezdomnością
Realizacja	11 maja - 31 grudnia 2015 r.
Budżet	999 918,00 PLN (Polska Pomoc)

Kontynuacja programu „Cash for rent”

Trwający nieprzerwanie od 2012 r. projekt „cash for rent” polega na współfinansowaniu kosztów wynajmu lokali mieszkalnych dla uchodźców syryjskich. Pomoc udzielana dotychczas w prowincji Akkar została rozszerzona na Trypolis i jego okolice oraz dolinę Bekaa, będącą od 2014 roku największym skupiskiem uchodźców. Celem było głównie dotarcie do grup przebywających w warunkach niespełniających minimalnych standardów humanitarnych oraz tam, gdzie widoczne były braki w dostarczaniu pomocy ze względu m.in. na drastyczny spadek finansowania ze strony organizacji międzynarodowych oraz zbyt dużą liczbę uciekinierów skupionych na jednym obszarze.

Reagowanie na sytuacje nagłe

W wynajmowanych przez PCPM tymczasowych garażach umieszczane są rodziny zagrożone eksmisją lub bezdomne, aby uchronić je przed niebezpieczeństwami życia na ulicy. Trafiają tu osoby wyrzucane przez właścicieli mieszkań za niepłacenie czynszu (np. w skutek pogorszenia stanu zdrowia, braku pracy lub pozwolenia na pracę, braku dokumentów umożliwiających legalny pobyt itd.). Są wśród nich również mieszkańcy zlikwidowanych, za-impro wizowanych i nielegalnych w Libanie obozów lub nowi uchodźcy, którym sytuacja ekonomiczna i życiowa nie pozwoliła jeszcze stanąć na nogi.

Realizowany w Libanie, przy granicy z Syrią, projekt PCPM jest największym programem pomocy humanitarnej realizowanym przez polską organizację pozarządową. Na zdj.: ocena potrzeb rodziny syryjskiej prowadzona przez pracownika fundacji.

Dla uciekinierów z ogarniętej wojną Syrii pierwszym przystankiem, w którym szukają schronienia jest Turcja, Jordania lub Liban.

Liban - pomoc humanitarna dla uchodźców syryjskich

Tytuł projektu	Pomoc dla uchodźców syryjskich w Libanie w zakresie ochrony zdrowia, dostępu do edukacji i przygotowania do warunków zimowych
Realizacja	11 maja - 31 grudnia 2015
Budżet	999 992,00 PLN (Polska Pomoc)

Klinika stacjonarna oraz mobilna

Klinika w Bire działa nieprzerwanie od stycznia 2014 roku i jest jedynym ośrodkiem podstawowej opieki zdrowotnej dla uchodźców syryjskich w promieniu 20 km. Ze względu na brak środków w okresie styczeń - maj 2015 musiała się ona utrzymywać niemalże wyłącznie ze środków własnych partnera lokalnego PCPM w Libanie. Oznaczało to konieczność ograniczenia się wyłącznie do działań stacjonarnych i wstrzymania pracy kliniki mobilnej, docierającej do położonych daleko od głównych dróg rodzin uchodźców syryjskich. Działalność ośrodka zdrowia od maja została wsparta przez PCPM ze środków Polskiej Pomocy. Oznaczało to regularne wypłaty wynagrodzeń dla lekarzy oraz zatrudnienie dodatkowo lekarza ginekologa. Od czerwca wznowiła swoją działalność także klinika mobilna, która zaczęła docierać z pomocą medyczną m.in. do nieformalnych obozowisk namiotowych, gdzie ze względu na niedostateczną infrastrukturę sanitarną ryzyko przenoszenia chorób jest bardzo wysokie.

Dowóz dzieci do szkół

Ze względu na trudną sytuację finansową oraz zagrożenie wypadkami komunikacyjnymi uchodźcy syryjscy boją się posyłać dzieci do odległych placówek edukacyjnych. Pod koniec roku szkolnego 2014/2015 projekt Polskiej Pomocy polegający na finansowaniu transportu do szkół umożliwił syryjskim dzieciom udział w lekcjach w miejscowościach Aidamoun i Bire. W okresie wakacyjnym, dzięki zapewnieniu transportu, syryjskie dzieci uczęszczały na zajęcia dodatkowe pozwalające im nadrabiać zaległości w edukacji podstawowej i wyrównać poziom w stosunku do uczniów libańskich. Wraz z rozpoczęciem nowego roku szkolnego, w październiku 2015 r. PCPM wznowił transport dzieci do szkół publicznych, udzielając pomocy 1030 małym Syryjczykom.

Przygotowanie do zimy

Od połowy listopada do końca grudnia 2015 r. PCPM przygotowało do warunków zimowych najbardziej potrzebujących uchodźców syryjskich mieszkających w górach Libanu. Region ten nawiedzany jest przez śnieżyce z opadami przekraczającymi czasem metr śniegu. 626 syryjskich i najuboższych libańskich rodzin otrzymało karty bankomatowe ze środkami przeznaczonymi na zakup opału. Dodatkowo Fundacja dostarczyła 60 pieców rodzinom, którym nie mogła pomóc żadna z działających w regionie organizacji humanitarnych. Piece otrzymała również szkoła Riyad w Bire. Dzięki temu pierwsze opady śniegu, jak i nawałnica „Vladimir”, która zniszczyła wiele prowizorycznych obozów i koczowisk, nie zagroziła uchodźcom znajdujących się pod opieką PCPM.

Od dwóch lat PCPM prowadzi w północnym Libanie ośrodek podstawowej opieki zdrowotnej, gdzie uchodźcy mogą skorzystać z pomocy internisty-pediatry oraz ginekologa-położnika, jak również innych lekarzy specjalistów.

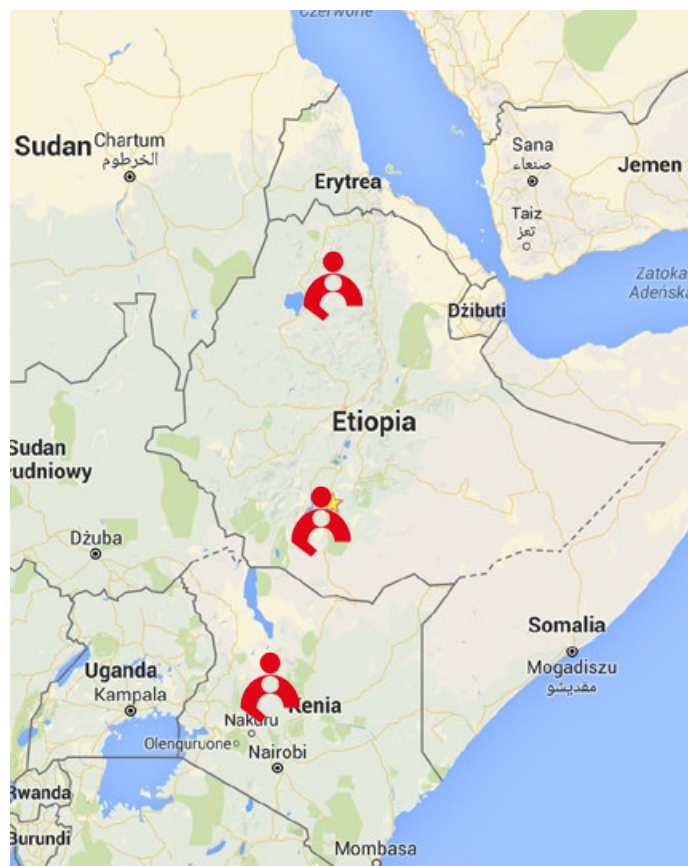

Dzięki specjalnie dostosowanemu samochodowi personel medyczny PCPM odwiedzał wsie, które goszczą najwięcej uchodźców i są położone daleko od ośrodków zdrowia i szpitali.

Kontekst

Strażacy w Kenii i Etiopii w zdecydowanej większości nigdy nie przechodzą nawet podstawowego szkolenia i uczą się zawodu podczas kolejnych akcji ratunkowych. Sytuacja ta skutkuje bardzo niską efektywnością straży pożarnej oraz wrogością wobec niej lokalnej ludności. W rezultacie strażacy często są celem ataków tłumu zniecierpliwionego brakiem ich skuteczności. Na przykład, w Kenii samochody straży pożarnej mają szyby osłonięte kratami, gdyż ludzie często obrzucają kamieniami zbyt późno przyjeżdżające na miejsce akcji wozy.

Uczestnicy szkolenia szybko się uczą, dzięki czemu mogą natychmiast przekazywać świeżo nabytą wiedzę swoim kolegom. Na zdjęciu polski strażak instruuje kolegów przed zadaniem.

Źródło: <http://maps.google.pl/>

Szkolenia i doposażenie jednostek straży pożarnej

Tytuł projektu	Szkolenia i doposażenie jednostek straży pożarnej w Kenii i Etiopii
Realizacja	15 marca – 30 listopada 2015 r.
Budżet	782 552,00 PLN (Polska Pomoc)

- 2/3 strażaków z 15 miast w Etiopii i Kenii przeszło profesjonalne szkolenie strażackie prowadzone przez polskich instruktorów.
- Stworzono praktycznie od podstaw jednostkę straży pożarnej w kenijskim hrabstwie Muranga dzięki profesjonalnemu szkoleniu i przekazaniu lekkiego wozu strażackiego.
- Szkolenia prowadzone przez polskich instruktorów zwiększyły skuteczność działań straży pożarnej, co zachęciło władze miast w Etiopii i Kenii do zakupu nowych wozów strażackich, zatrudnienia większej liczby strażaków-ratowników oraz budowy nowych remiz straży pożarnej.

Opis działania

Szkolenia jednostek straży pożarnej zostały przeprowadzone w trzech hrabstwach w Kenii, zamieszkałych przez 3,6 mln osób oraz w dwóch centrach regionalnych w Etiopii, gdzie szkolili się strażacy z sześciu etiopskich miast. Treningi trwały od trzech do czterech tygodni i prowadziło je łącznie 8 instruktorów z Polski - strażaków oraz ratowników medycznych. Ci ostatni przeszkolili także personel karetek pogotowia, niosący pomoc na głównej drodze w Kenii pomiędzy stolicą Nairobi a głównym portem w Mombasie.

W ramach projektu Fundacja PCPM wsparła nowo powstającą jednostkę straży pożarnej w kenijskim hrabstwie Muranga lekkim wozem strażackim, który był pierwszym samochodem strażackim w tym regionie kraju. Inne jednostki w Kenii i Etiopii zostały doposażone w lekki sprzęt oraz ubrania ochronne.

Władze samorządowe w Kenii oraz burmistrzowie miast w Etiopii mają często środki finansowe pozwalające zatrudnić większą liczbę strażaków czy zakupić nowy sprzęt. Nie robią tego, nie widząc sensu w inwestowaniu w nieefektywną i niepopularną służbę. Profesjonalne przeszkolenie kenijskich i etiopskich strażaków oraz ratowników medycznych zwiększyło ich skuteczność działania, przez co poprawiło się poparcie dla ich pracy i poświęcenia ze strony społeczeństwa oraz samych władz. Dzięki szkoleniom PCPM min. władze etiopskiego miasta Hawassa zwiększyły prawie dwukrotnie liczebność jednostki straży pożarnej i zakupiły dwa nowe wozy ratunkowo-gaśnicze. W Kenii profesjonalne szkolenia straży umożliwiły stworzenie trzech nowych jednostek w miastach położonych na dalekich przedmieściach Nairobi.

Jednym z etapów szkolenia jest nauka mocowania liny. Bez opanowania tej umiejętności, ratownicy nie mogą działać na wysokości.

Uczestnicy szkolenia poznają zasady używania wysysacza inżektorowego, który umożliwia pozbycie się wody z miejsc, w których nie powinna się znajdować.

Finansowanie:

Kontekst

Etiopia, mimo spektakularnego wzrostu gospodarczego w ostatniej dekadzie, to wciąż jeden z najbiedniejszych i najslabiej rozwiniętych krajów w Afryce. Potrzeby tego państwa są więc ogromne. PCPM zdecydowało się pomóc, wspierając sektor edukacji. Jednym z najpopularniejszych haseł wypisywanych przez nauczycieli na ścianach etiopskich szkół jest: „Education is a key to development”. Nie jest to wcale pusty frazes, raport Banku Światowego szacuje, że gdyby wszyscy dorośli w Etiopii mieli skończone choćby 4 klasy szkoły podstawowej, to liczba gospodarstw domowych żyjących poniżej poziomu biedy spadłaby poniżej 18% (z niemal 40%).

Dostęp do edukacji na wiejskich obszarach południowej Etiopii stanowi dla najmłodszych perspektywę rozwoju, a w przyszłości szansę na poprawę jakości ich życia.

Źródło: <http://maps.google.pl/>

Etiopia - wsparcie edukacji

Tytuł projektu	Wsparcie edukacji w Południowej Etiopii poprzez oświetlenie szkół podstawowych oraz wyposażenie bibliotek szkolnych
Realizacja	1 marca 2015 – 31 grudnia 2015 r.
Budżet	985 360,00 PLN (Polska Pomoc)

- Od roku 2012 roku PCPM oświetliło w Etiopii już ponad 370 szkół podstawowych na obszarze równym 1/5 powierzchni Polski.
- Liczba uczniów uczęszczających do szkół podstawowych oświetlonych w samym tylko roku 2015 przekroczyła 100 tys.
- Projektem objęto zony Guji i Borena z regionu Oromia na południu Etiopii.

Opis działania

PCPM oświetla szkoły i dostarcza książki do bibliotek nieprzerwanie od 2012 roku. Pracujemy na samym południu Etiopii, na terenach zamieszkałych przez ludność utrzymującą się głównie z pasterstwa. To miejsca, gdzie światło w nocy to wciąż luksus, a najbliższe słupy energii elektrycznej oddalone są o kilkadziesiąt kilometrów. Praca przy wypasie bydła angażuje nie tylko dorosłych, ale także dzieci, które tradycyjnie pomagają rodzicom. Niestety przekłada się to również na to, że najmłodszy albo w ogóle nie chodzi do szkoły albo mają bardzo ograniczony czas, który mogą poświęcić na naukę. Po zejściu wieczorem z pastwisk jest już ciemno, a światło niewielkiego ogniska nie pozwala na odrobienie zadania domowego, czy przeczytanie książki.

W celu zapewnienia choćby minimum wykształcenia potrzebne są więc nowe rozwiązania. Alternatywne źródła energii, w tym przede wszystkim energia słoneczna sprawdzają się w Afryce bardzo dobrze. Poprzez dostarczenie książek oraz oświetlenie kilku pomieszczeń w szkole stwarzamy warunki do nauki w pierwszych godzinach po zapadnięciu zmroku. W Etiopii, w związku z położeniem blisko równika, słońce zachodzi niezmiennie po godzinie 6 wieczorem. Czas ten, kiedy to ustają prace domowe, zarówno dzieci, jak i dorośli mogą wykorzystać na naukę.

Duże zainteresowanie oświetlonymi szkołami sprawiło, że w roku 2015 postanowiliśmy objąć zasięgiem projektu szkoły na terenie odpowiadającym 1/5 powierzchni Polski. Z dala od asfaltowych dróg i dużych miast wolontariusze z Polski i pracownicy etiopscy przez kilka miesięcy zakładali światła w 226 szkołach podstawowych. Wraz z oświetleniem dowieźliśmy również książki, które albo uzupełniły skromne zasoby lokalnych szkół, albo były pierwszym wkładem w powstanie lokalnych bibliotek.

PCPM instaluje oświetlenie w szkołach, by dotrzeć do dzieci i dorosłych, którzy w ciągu dnia nie mają czasu na naukę.

Działania kładą nacisk na poprawę jednej z podstawowych umiejętności potrzebnej do kontynuowania edukacji – umiejętności czytania.

Finansowanie:

Tytuł projektu	Nauka modelowania hydraulicznego dla zapobiegania powodziom - 1 stopień - przygotowanie do wdrożenia Dyrektywy UE nr 2007/60WE
Realizacja	1 marca 2015 - 31 grudnia 2015 r.
Budżet	563 570,00 PLN (Polska Pomoc)

- Zaangażowani przez Fundację PCPM eksperci nauczyli specjalistów z gruzińskiej Narodowej Agencji Środowiska (NEA) modelowania prostych rzek.
- PCPM zainstalowało trzy stacje opadowe w lokalizacjach nie objętych bazą pomiarową NEA oraz wzbogaciło wyposażenie techniczne Agencji.

Kontekst

Gruzja podpisując umowę stowarzyszeniową z Unią Europejską stanęła przed zadaniem dostosowania się do dyrektywy powodziowej UE w sprawie oceny i zarządzania ryzykiem powodziowym. Jednym z wymagań wprowadzenia założeń dyrektywy było sporządzenie map zagrożenia powodziowego. Gruzini specjaliści z instytucji zajmującej się analizą rzek i powodzi (Narodowa Agencja Środowiska (NEA) w Tbilisi), nie posiadali dotąd wiedzy i umiejętności hydrologicznego i hydraulicznego modelowania rzek, zagrażających wylewem. Duży niedostatek gruzińskiej hydrologii związany był również z ubogą bazą pomiarową danych meteorologicznych.

Opis działania

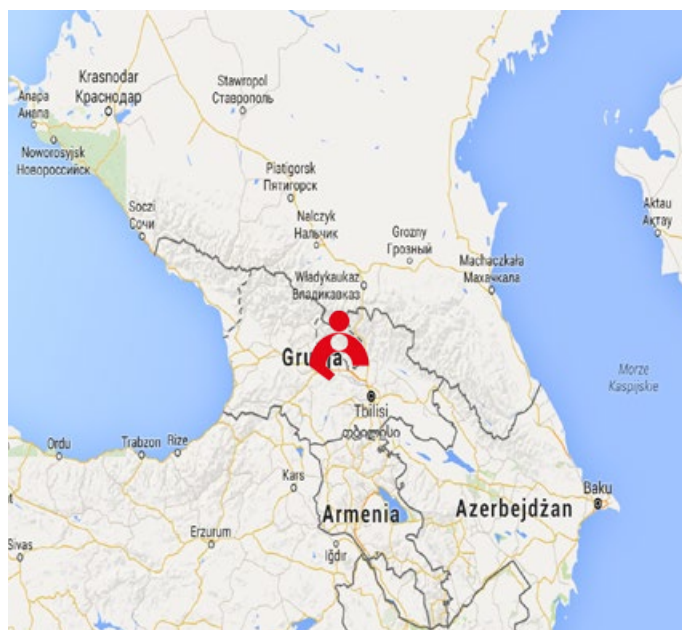
Od wiosny 2015 r. polscy specjaliści pracujący przy modelowaniu hydrologicznym i hydraulicznym dzielili się z Gruzini swoją wiedzą i doświadczeniem. Dzięki warsztatom gruzińscy specjaliści z NEA zapoznali się z założeniami dyrektywy i etapami jakie przeszła Polska w drodze do jej wdrożenia, a także zaznajomili się z zagadnieniami związanymi z modelowaniem powodziowym oraz z programami komputerowymi wykorzystywanymi w tym procesie. W serii praktycznych szkoleń Gruzini przeszli kolejne etapy modelowania poczynając od poprawnego przygotowania wejściowych danych przestrzennych i hydrologicznych, poprzez modelowanie hydrologiczne, aż po wygenerowanie stref zalewowych dla trzech rzek w północno-wschodniej Gruzji: Lagodekhisckhevi, Didkhevi i Stori. Specjaliści objęci procesem szkoleniowym zaprezentowali na koniec wyniki swoich prac studentom i wykładowcom na Państwowym Uniwersytecie im. I. Dżawachiszwili w Tbilisi.

Uzyskaną wiedzę specjaliści z NEA będą mogli wykorzystać w modelowaniu kolejnych rzek. Specjalnie do tego celu został opracowany i wydany podręcznik, który będzie stanowił pomoc w przyszłych samodzielnych działaniach Gruzinów.

Również w ramach działań projektowych PCPM wraz z partnerami zainstalowało automatyczne stacje opadowe w zlewniach analizowanych trzech rzek, z których dwie dotąd nie były objęte pomiarami. Fundacja zakupiła dla Agencji specjalistyczne wyposażenie do pomiaru prędkości wody w rzekach górskich dla prędkości nurtu. Temat powodzi i sposobów zabezpieczenia przed nimi stał się w Gruzji szczególnie ważny po powodzi w Tbilisi (czerwiec 2015), z której zdjęcia - szczególnie z uwolnionymi w jej trakcie z zoo niedźwiedziami i tygrysami - obiegły cały świat.

Warsztaty z modelowania rzek to jeden z podstawowych elementów wprowadzania rozwiązań przeciwpowodziowych.

Źródło: <http://maps.google.pl/>

Finansowanie:

polska pomoc
www.polskapomoc.gov.pl

Wczesne ostrzeganie przeciwpowodziowe

Tytuł projektu	Wczesne ostrzeganie przeciwpowodziowe i prewencja ze szczególnym uwzględnieniem rzek Kabali i Durudzi w Gruzji
Realizacja	1 kwietnia 2014 - 30 listopada 2015 r.
Budżet	Wysokość dotacji w 2014 r.: 640 070,00 PLN oraz w 2015 r. : 507 690, 00 PLN (Polska Pomoc)

- Zainstalowaliśmy 8 stacji pomiarowych na 4 rzekach w regionie Kachetii.
- Wykonaliśmy modelowanie i wyznaczyliśmy strefy zagrożenia powodziowego dla rzek objętych projektem.
- Przeprowadziliśmy ćwiczenia dla samorządów lokalnych oraz symulacje polowe reagowania w sytuacji powodzi.
- Zrealizowaliśmy kampanię informacyjną dla 400 uczniów w 11 szkołach ze stref zagrożenia powodziowego rzek Durudzi i Kabali.

Kontekst

Gruzję corocznie dotykają nagłe powodzie (tzw. flash-floods), które powstają w wyniku obfitych opadów, powodujących bardzo szybki wzrost poziomu wody w korytach górskich rzek. Są to zjawiska częste o dużym nasileniu i dotkliwych skutkach dla lokalnej ludności i infrastruktury. Gruzijskie instytucje nie wiedzą jak radzić sobie z tym problemem, nie posiadają nowoczesnych systemów pomiarowych i ostrzegawczych oraz schematów reagowania. Nieprzygotowane do sytuacji kryzysowych, nie są w stanie dostarczyć skutecznej pomocy poszkodowanym.

Opis działania

W realizowanym przez Fundację PCPM projekcie polscy szkoleniowcy, dzieląc się swoją wiedzą techniczną i doświadczeniem, zwiększyli przygotowanie lokalnych struktur zarządzania kryzysowego do reagowania na wypadek powodzi. Na obszarze dwóch samorządów w północno-wschodniej części Gruzji (region Kachetia) na wytypowanych rzekach wykonane zostały pomiary geodezyjne oraz modelowanie hydrologiczne i hydrauliczne, umożliwiające zidentyfikowanie stref najbardziej zagrożonych zalaniem. Obszary te naniesiono na mapy, z uwzględnieniem ważnej z punktu widzenia zarządzania kryzysowego infrastruktury. W toku prac niezbędne okazało się zmodyfikowanie lokalnych planów ratowniczych, w czym również swój udział mieli polscy eksperci. W miejscowościach Kvareli i Lagodekhi zainstalowano aparaturę monitorującą wysokość opadów oraz syreny ostrzegawcze. Będą one informować o zagrożeniu, co przyczyni się do szybszej reakcji w momencie wystąpienia powodzi. Szkolenia przeprowadzone dla lokalnych samorządów uczyły z kolei właściwego zachowania w przypadku kryzysu i udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym. Nabyte umiejętności sprawdzone zostały podczas warsztatów przeprowadzonych w formie gry sztabowej, symulującej prawdziwą sytuację kryzysową. Uczestnicy musieli zmierzyć się z powiadomieniem mieszkańców o zagrożeniu, ewakuacją, zapewnieniem schronienia i podstawowych środków do życia dla ewakuowanych, likwidacją skutków zdarzenia i powrotem mieszkańców do swoich domów. Pierwsze tego typu ćwiczenie z wykorzystaniem wcześniej przygotowanych map zagrożenia powodziowego, tabeli kompetencji i lokalnych planów ratowniczych zostało przeprowadzone przez polskich ekspertów. W przygotowaniu i przeprowadzeniu jego drugiej edycji wiodącą rolę odegrali już gruzińscy specjaliści z państwowych instytucji.

Rzeki Kabali i Durudzi cechuje wędrujące koryto, co oznacza, że faktyczny bieg rzeki zmienia się co jakiś czas. W ciągu nawet kilkunastu kwadransów rzeki potrafią zwiększyć swoją objętość kilkunastokrotnie, zagrażając wielu tysiącom osób.

Wodowskazy z nowoczesnymi sensorami wykorzystują połączenie satelitarne oraz radiowe, by transmitować dane do 24-godzinne centrum informacji.

Tytuł projektu	Wzmocnienie przedsiębiorczości spółdzielni rolniczych poprzez wdrożenie efektywnego modelu produkcyjno-marketingowego
Realizacja	1 marca - 31 grudnia 2015 r.
Budżet	915 570,00 PLN (Polska Pomoc)

- Stworzenie modelu powiązań rolniczych spółdzielni produkcyjno-sprzedażowych, oferującego wysokiej jakości produkty pod wspólną marką MAWASEM.
- Wyposażenie spółdzielni w zasoby pozwalające im zwiększyć produkcję i/lub sprzedaż.
- Produkty grupy trafiły na rynki lokalne i zewnętrzne, w tym po raz kolejny na rynek polski.

Kontekst

Palestyna, obszar będący w niełatwej relacji z Izraelem, zmaga się z wieloma trudnościami, w tym w budowie ekonomicznej samodzielności. Miejskowy ruch spółdzielczy, skupiony na obszarach wiejskich Zachodniego Brzegu Jordanu, cechuje się małą wydajnością i brakiem siły przebicia, u źródeł czego leżą zarówno uwarunkowania zewnętrzne, jak i kultura. Produkty rolne pozyskiwane są na niewielką skalę, posiadają niską jakość, a charakter pracy pozostaje mało efektywny. Jednocześnie byt członków spółdzielni i ich rodzin zależy jest od prowadzonych upraw i hodowli.

Opis działania

W roku 2015 do projektu wzmacniającego przedsiębiorczość spółdzielni rolniczych na Zachodnim Brzegu Jordanu zostały zaproszone zróżnicowane pod względem geograficznym i produkcyjnym spółdzielnie wytwórcze i dystrybucyjne. Częścią projektu została również utworzona w grudniu 2014 roku Spółdzielnia Pracownicza wieloletniego partnera PCPM – Applied Research Institute in Jerusalem (ARIJ), której pracownicy poprzez zakup produktów spółdzielczych wspierają pozostałych uczestników przedsięwzięcia.

Celem projektu było m.in. stworzenie przynoszących zysk kanałów sprzedaży przy pomocy pilotażowego „Biznesowego Modelu Przedsiębiorczości”. Realizowane działania, przy wykorzystaniu atutów pracy zbiorowej i niewykorzystanego dotąd potencjału współpracy, pomogły spółdzielniom uzyskać samowystarczalność, a tym samym uniezależnić się od pomocy donorów.

Powstałe w spółdzielniach produkcyjnych wyroby zgromadzono pod wspólną marką „Mawasem”, która dzięki jednolitym opakowaniom artykułów, szerokiej kampanii medialnej oraz udziału w branżowych wydarzeniach promocyjnych zaczęła być rozpoznawalna najpierw na rynku lokalnym a następnie również poza terytorium Palestyny m.in. w Arabii Saudyjskiej, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, a także w Polsce.

Prowadzone działania wpłynęły na lepszy poziom funkcjonowania palestyńskich spółdzielni, wzrost dochodów ich członków (ok. 450 osób bezpośrednio zaangażowanych w prace spółdzielni i 2350 członków ich rodzin) oraz polepszenie standardu produktów oferowanych przez grupę. Podniesienie jakości produkcji rolnej stało się kluczowym elementem rozwoju, wpływającym zarówno na poziom życia wiejskich rodzin, jak i rozwój całego sektora rolnego.

Projekt PCPM na Zachodnim Brzegu Jordanu od kilku lat polepsza życie ekonomiczne i społeczne Palestyńczyków, zwłaszcza kobiet i ich rodzin

Finansowanie:

Tytuł projektu	Wsparcie społeczności lokalnych na obszarach wiejskich w Tadżykistanie
Realizacja	1 marca - 30 listopada 2015 r.
Budżet	340 088,00 PLN (Polska Pomoc)

- Przekazaliśmy wiedzę i umiejętności, dzięki którym trzynastce społeczności lepiej funkcjonuje i nieustannie się rozwija.
- Zaangażowaliśmy kobiety w sprawy ich wsi.
- Wraz z mieszkańcami wsi przeprowadziliśmy trzynastce małych inwestycji.

Kontekst

Tadżykistan jest najbardziej wysuniętą na południe republiką poradziecką, graniczącą m.in. z Afganistanem i Chinami. Jego powierzchnię w większości zajmują góry, a ponad połowa kraju leży na wysokości powyżej 3000 m n.p.m. W 1991 roku, po uzyskaniu niepodległości, wybuchła wojna domowa, która zakończyła się w 2007 roku. Konflikt pochłonął około 50 000 ofiar oraz cofnął kraj w rozwoju. Tadżykistan jest obecnie najbiedniejszym państwem dawnego Związku Radzieckiego i utrzymuje się głównie dzięki migrantom pracującym w Rosji. Tadżyckie wioski cierpią na brak wody, prądu, pracy. Poziom życia przeciętnej rodziny jest dziś niższy niż przed wojną domową.

Opis działania

Projekt realizowany przez PCPM miał na celu wzmocnienie współpracy między społecznościami lokalnymi skupionymi w mahallach (jednostkach samorządowych najniższego szczebla, demokratycznie wybieranych przez mieszkańców) a władzą lokalną, organizacjami pozarządowymi tadżyckimi i zagranicznymi. Dla wszystkich społeczności przeprowadziliśmy warsztaty pozyskiwania środków finansowych na rzecz mahalli ze środków krajowych, zagranicznych, prywatnych, a także warsztaty dotyczące sprawnej komunikacji z władzami wyższych szczebli.

Szczególny nacisk położony został na zaangażowanie kobiet w sprawy lokalnych społeczności. Dzięki naszym warsztatom 38 liderki potrafi skutecznie organizować spotkania i edukować kobiety w zakresie zdrowego żywienia. Kobiety uczestniczyły także we wszystkich konsultacjach i warsztatach dotyczących spraw ich wiosek.

Mieszkańcy, przy naszym finansowym wsparciu, przeprowadzili trzynastce inwestycji w swoich wioskach: wyposażyli punkt medyczny w sprzęt, przeprowadzili remont dróg w pięciu wsiach oraz remont dwóch mostów, oczyścili kanały wodne, otworzyli zakład krawiecki, wyposażyli szkołę w okna i drzwi, a także zelektryfikowali część mahalli. Dofinansowanie PCPM wyniosło maksymalnie 5 000 zł na jedną inwestycję.

Finansowanie:

BIERZ UDZIAŁ W NASZYCH WYDARZENIACH

Dołącz do nas podczas wydarzeń, które organizujemy i zabierz ze sobą znajomych

PODZIEL SIĘ POMYSŁEM

Daj nam znać jeśli chciałbyś kreatywnie włączyć się w działania PCPM

FIRMY I FUNDACJE

Zostań naszym Partnerem, dołącz do projektów humanitarnych lub rozwojowych, podziel się wiedzą, by ulepszać pomoc. Jak to zrobić? wejdź na www.pcpm.org.pl/wesprzjzj-pcpm/wspolpraca-z-firmami

PRACUJ DLA NAS

Ofert pracy szukaj na naszej stronie w zakładce "DOŁĄCZ DO NAS"

**PCPM
W POLSCE****HAŁASUJ W SIECI**

Czytaj, komentuj nasze wpisy, wiadomości w serwisach społecznościowych i udostępniaj innym

1%
Co roku przekaż 1% podatku dla PCPM, dzięki Tobie nasza działalność może mieć jeszcze większy zasięg

WESPRZYJ NAS FINANSOWO

Przekaż darowiznę, która trafi do osób najbardziej potrzebujących, liczy się każdy grosz. Informacje znajdziesz na naszej stronie w zakładce "PRZEKAŻ DAROWIZNĘ"

MÓW O NAS

Zostań Rzecznikiem pomocy humanitarnej i rozwojowej PCPM wśród rodziny, znajomych i współpracowników

